

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich i francuskich departamentów Gujany i Reunion od roku 2007 do roku 2013

COM (2006) 740 wersja ostateczna — 2006/0247 (CNS)

(2007/C 93/07)

Dnia 18 grudnia 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 37 i art. 299 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Dnia 12 grudnia 2006 r. Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło Sekcji Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego przygotowanie opinii w tej sprawie.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 432. sesji plenarnej w dniach 17 — 18 stycznia 2007 r. (posiedzenie z 17 stycznia 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył Gabriela SARRÓ IPARRAGUIRRE na sprawozdawcę generalnego oraz stosunkiem głosów 81 do 3 — 7 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) wyraża aprobatę dla przedstawionego przez Komisję wniosku dotyczącego rozporządzenia wprowadzającego na lata 2007 — 2013 system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej.

1.2 Komitet zaleca, aby Komisja sprecyzowała zasięg tego wyrównania dla statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli i prowadzących działalność połowową na wodach Wspólnoty.

2. Wstęp

2.1 Od roku 1992 Unia Europejska udziela wsparcia producentom produktów rybołówstwa w najbardziej oddalonych regionach w celu wyrównania dodatkowych kosztów transportu produktów rybołówstwa do rynków europejskich.

2.2 W 2003 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2328/2003, wprowadzające system wyrównywania wspomnianych dodatkowych kosztów dla niektórych produktów rybołówstwa pochodzących z następujących regionów:

- Azory,
- Madera,
- Wyspy Kanaryjskie,
- Gujana Francuska,
- Reunion.

2.3 Rozporządzenie Rady (WE) nr 2328/2003 wygasło 31 grudnia 2006 r. i, zgodnie z przewidzianą w nim procedurą, Komisja przedstawia nowe rozporządzenie, w którym, zachowując taki sam jak uprzednio budżet w wysokości 15 mln EUR, proponuje dłuższy okres jego obowiązywania — od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2013 r.

2.4 29 października 2003 r. EKES wydał pozytywną opinię⁽¹⁾ w sprawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, w której sformułowano różnorodne zalecenia.

(¹) Dz.U. C 32 z 5.2.2003

3. Uwagi ogólne

3.1 Wydanie przedstawianego obecnie przez Komisję wniosku dotyczącego rozporządzenia było przewidziane w poprzednim rozporządzeniu, które nakładało na Komisję obowiązek przedstawienia przed 1 stycznia 2007 r. pierwszego sprawozdania zawierającego propozycje odpowiednich środków niezbędnych do osiągnięcia celów związanych z wyrównaniem dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu na kontynentalne rynki europejskie produktów rybołówstwa z najbardziej oddalonych regionów UE.

3.2 Przedstawione przez Komisję w nowym rozporządzeniu środki uwzględniają wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz z różnymi władzami regionalnymi, a także wnioski z badania zewnętrznego na temat „aspektów strukturalnych wspólnej polityki rybołówstwa w najbardziej oddalonych regionach UE” oraz zalecenia Parlamentu Europejskiego i EKES-u.

3.3 W oparciu o te zasady i po przeanalizowaniu zestawu środków zaproponowanych przez Komisję, Komitet wyraża aprobatę dla przedstawionego mu do konsultacji nowego rozporządzenia.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Wniosek dotyczący kontynuacji systemu wyrównywania kosztów wprowadza wyższy stopień pomocniczości, ponieważ pozostawia państwom członkowskim określenie kwalifikujących się do rekompensaty produktów, ich dopuszczalnych ilości oraz wysokości kwot wyrównania.

4.2 Ponadto umożliwiono państwom członkowskim dostosowywanie swoich planów wyrównania, w ramach całkowitej kwoty przyznanej na państwo członkowskie, jeśli jest to uzasadnione zmieniającymi się warunkami.

4.3 Obciążenie administracyjne zarówno dla krajowych i regionalnych władz w państwach członkowskich, jak i służb Komisji utrzymane jest na poziomie minimalnym dzięki zaktualizowanym procedurom składania i przyjmowania wniosków. Wniosek mieści się w trwającym programie Komisji dotyczącym upraszczania prawodawstwa wspólnotowego.

4.4 Całkowita roczna kwota wyrównania nie powinna przekraczać:

- a) dla Azorów i Madery: 4 283 992 EUR
- b) dla Wysp Kanaryjskich 5 844 076 EUR
- c) dla Gujany Francuskiej i Reunion: 4 868 700 EUR

4.5 Na okres 2007 — 2013 przewiduje się roczny budżet w wysokości 15 mln EUR, czyli taki sam jak w poprzednim okresie. Będzie on pochodził z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji.

4.6 Zmiany wprowadzone do poprzedniej wersji omawianego rozporządzenia wynikają m.in. z zaleceń sformułowanych przez EKES w poprzedniej opinii; dlatego też Komitet uważa je za stosowne.

4.7 Wsparcie jest ograniczone do tych produktów rybołówstwa pochodzących z regionów najbardziej oddalonych, które są hodowane i przetwarzane zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.

4.8 We wniosku dotyczącym rozporządzenia wyklucza się z listy produktów rybołówstwa, którym nie będzie przysługiwać wyrównanie, „produkty złowione przez statki rybackie pływające pod banderą Wenezueli i prowadzące działalność na wodach Wspólnoty”. EKES jest zdania, że jeśli jakiś układ między Unią Europejską a Wenezuelą umożliwiłby statkom tego państwa korzystanie z systemu wyrównywania kosztów ustanowianego w omawianym wniosku dotyczącym rozporządzenia, to układ ten powinien być wymieniony z nazwy; to samo dotyczy wód wspólnotowych regionu oddalonego, z których połowy będą podlegać systemowi wyrównywania.

4.9 Na koniec wniosek dotyczący rozporządzenia przewiduje, aby każde państwo członkowskie składało coroczne sprawozdania monitorujące wdrażanie systemu wyrównywania kosztów, a także aby przed 31 grudnia 2011 r. Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z jego wdrożenia; sprawozdanie to byłoby, w razie potrzeby, uzupełnione o wnioski legislacyjne.

Bruksela, 17 stycznia 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie równych szans dla osób niepełnosprawnych

(2007/C 93/08)

Dnia 24 maja 2006 r. rząd Austrii, sprawujący przewodnictwo w Radzie UE, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowił zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie *równych szans dla osób niepełnosprawnych*

Sekcja Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 19 grudnia 2006 r. Sprawozdawcą był Meelis Joost.

Na 432. sesji plenarnej w dniach 17-18 stycznia 2007 r. (posiedzenie z dnia 17 stycznia 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 152 do 1 — 1 osoba wstrzymała się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje wniosek rządu austriackiego, sprawującego przewodnictwo w Radzie UE, o sporządzenie opinii na temat równych szans dla osób niepełnosprawnych. Propagowanie idei równych szans dla osób niepełnosprawnych musi być postrzegane jako jeden z trwających procesów, który powinien zyskać ważne miejsce w programie prac każdej prezydencji Rady UE.

1.2 Poprzez niniejszą opinię EKES pragnie wybiec nieco w przyszłość i rozpocząć nakreślanie wyzwań w odniesieniu do niepełnosprawności, którym Komisja będzie musiała stawić czoła w drugiej połowie bieżącej kadencji, a także w późniejszym okresie. Niniejsza opinia powinna również wpisywać się w szersze ramy ustalania priorytetów na okres realizacji ostatniej

fazy planu działania w sprawie niepełnosprawności (2008-2009), jak również przypadającego za dwa lata ponownego otwarcia debaty budżetowej wraz z jej późniejszymi konsekwencjami dla planowania i ustalania priorytetów.

1.3 Osoby niepełnosprawne stanowią 15 % całkowitej liczby ludności, przy czym udział ten wzrasta w miarę starzenia się społeczeństwa. Oznacza to, że w poszerzonej UE żyje obecnie 50 mln osób dotkniętych niepełnosprawnością⁽¹⁾. Osoby te stanowią więc znaczną grupę obywateli UE i zapewnienie im równych szans jest ze względów społecznych, etycznych i politycznych koniecznością, która powinna znaleźć się wśród ścisłych priorytetów programu UE. Za integracją osób niepełnosprawnych i zapewnieniem im pełnego dostępu do towarów i usług przemawiają również oczywiste przesłanki gospodarcze.

⁽¹⁾ Zgodnie z danymi Eurostatu za 2002 r. 44,6 mln osób w grupie wiekowej 16-64, tzn. jedna szósta (15,7 %) obywateli, stwierdziła, że cierpi na długotrwałe problemy zdrowotne lub niepełnosprawność (DPZN).